

Sygn. akt III Kow.780/17pr

POSTANOWIENIE

Dnia 14.07.2017r.

Sąd Okręgowy w S. Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SR Słupsk del. do SO Słupsk Małgorzata Myczka-Banach

Protokolant st. sekretarz sądowy Daria Staroń

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w S. J. K.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego** o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora, który wnosił o nie uwzględnienie wniosku

na podstawie art.153 § 2 k.k.w.

p o s t a n o w i ł:

1. odmówić **skazanemu M. S. (S.) s. J.** udzielenia przerwy w odbywaniu kar: 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 29.05.2015r., sygn. akt IJK 255/14; 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 08.11.2016r., sygn. akt XIVK 412/16; kary zastępczej 11 dni aresztu orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 11.12.2013r., sygn. akt XIVW 3255/13; kary zastępczej 6 dni aresztu orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 17.02.2015r., sygn. akt XIVW 565/15;
2. **tytułem nieopłaconej pomocy prawnej zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. P. S. kwotę 221,40 zł brutto (dwieście dwadzieścia jeden złotych 40/100) za obronę z urzędu;**
3. **zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Skazany M. S. złożył wniosek o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności, wskazując na trudną sytuację rodzinną i potrzebę zapewnienia osobistej pomocy matce w opiece nad poważnie chorym ojcem.

Wniosek nie jest zasadny.

Sąd penitencjarny w pełni podziela stanowisko wynikające z postanowienia z dnia 11 stycznia 2012 r. Sądu Apelacyjnego w Lublinie sygn. akt II AKz w 1397/11. Ze stanowiska tego wynika, że „Przerwa w wykonaniu kary pozbawienia wolności jest instytucją szczególną postępowania wykonawczego, stanowiącą wyjątek od zasady, w myśl której kara ta powinna być wykonywana w sposób ciągły, a więc przesłanki jej udzielania powinny być interpretowane ściśle. Wskazać bowiem trzeba, że pozbawienie człowieka wolności zawsze wywołuje pewne negatywne następstwa w jego życiu osobistym, zawodowym i rodzinnym. Sytuacja taka stanowi jednak naturalną konsekwencję izolacji więziennej. Ciężar gatunkowy ujemnych skutków osadzenia w zakładzie karnym musi więc być tego rodzaju, że w żaden inny sposób niż przez udzielenie przerwy w karze nie można im zaradzić”.

Z załączonego do akt niniejszej sprawy wywiadu środowiskowego z dnia 31.05.2017r. wynika, że sytuacja rodzinna skazanego jest stabilna i nie wymaga jego pobytu na wolności.

Ojciec skazanego J. S. zamieszkuje wraz z żoną A. S. w S. przy ulicy (...). Posiadają dwoje dorosłych dzieci, tj. M. S. (l.29) i A. H. (l.31).

Ustalono, że J. S., z powodu choroby nowotworowej przebył kilka zabiegów operacyjnych, w tym chemioterapię i radioterapię. Oddziaływania medyczne jakie wobec niego są wdrażane skupiają się jedynie na uśmierzaniu i leczeniu bólu. A opieka onkologiczna, w chwili obecnej sprowadza się do kontroli bieżącego stanu zdrowia. Stąd też, wyznaczone zostało badanie za pomocą rezonansu magnetycznego. Z relacji żony wynika, że skazany jest osobą poruszającą się i, co należy podkreślić, w miarę możliwości radzi sobie samodzielnie z wykonywaniem czynności związanych z samoobsługą. Aktualnie, leczy się w Poradni Bólu oraz w Poradni Onkologicznej. Tym niemniej, lekarze nie są w stanie zahamować rozwoju choroby, co wynika z wywiadu kuratora sądowego z dnia 14.02.2017r. Nadto, ojciec skazanego odżywia się metodą dojelitową, do czego potrzebuje pomocy osoby bliskiej.

Zauważyć w tym miejscu trzeba, że ojciec skazanego w związku z trudną sytuacją zdrowotną, nie jest pozbawiony fachowej specjalistycznej opieki medycznej. W razie zaistnienia potrzeby, jest również hospitalizowany w odpowiednich placówkach służby zdrowia. Potwierdza to dokumentacja medyczna w postaci karty informacyjnej leczenia szpitalnego wystawiona przez Wojewódzki Szpital (...) w S.. Również J. S. ma zapewnioną opiekę ze strony osoby najbliższej. Jak ustaliła kurator, „aktualnie opiekę nad ojcem skazanego sprawuje samodzielnie żona A. S.”. Nadto, co istotne, kurator wskazał także, iż skazany przebywając na wolności nie wykazywał szczególnego zainteresowania stanem zdrowia ojca, którego stan już wówczas był poważny.

Z wywiadu środowiskowego z dnia 14.02.2017r. sporządzonego do sprawy IIIKow.188/17pr wynika, że ojciec skazanego posiada środki do życia. Z uwagi na stan zdrowia, nie może podjąć pracy zarobkowej. Pobiera natomiast zasiłek stały i pielęgnacyjny w łącznej wysokości około 600 złotych miesięcznie. Uzyskiwane świadczenia wprawdzie są wypłacane w skromnej wysokości tym niemniej umożliwiają J. S. w miarę możliwości zaspokajanie bieżących potrzeb życiowych.

Podkreślić w tym miejscu trzeba, że ojciec skazanego może zwrócić się ze stosownym wnioskiem do (...) o pomoc finansową, gdyby otrzymywane środki okazały się niewystarczające na zaspokajanie niezbędnych potrzeb bytowych. Nadto może się zwrócić o przydzielenie pielęgniarki środowiskowej, która może przez kilka dni w tygodniu udzielać ojcu skazanego niezbędnej pomocy.

W wywiadzie kurator sądowy zaznaczyła, że skazany posiada rodzeństwo, a mianowicie siostrę A. H., zamieszkującą w S.. To zaś oznacza, że skazany nie jest jedyną osobą, na której ciąży obowiązek udzielenia ojcu stosownej pomocy. Pomoc przecież nie musi być w postaci opieki osobistej ale także w formie finansowej która umożliwi ojcu skazanego wynajęcie pomocy opiekuńczej.

Zatem, udzielenie skazanemu przerwy w karze z uwagi na konieczność udzielenia ojcu osobistej pomocy byłoby w chwili obecnej niecelowe.

Przy czym należy zauważyć, iż fakt, że skazany ma ograniczoną możliwość udzielenia pomocy ojcu w jego sprawach życiowych z uwagi na pozbawienie go wolności, jest normalną konsekwencją odbywania kary, nie uzasadnia sama w sobie udzielenia przerwy w karze w celu np. bieżącej opieki nad najbliższymi, czy uzyskania środków finansowych (vide: post. SA (...) z dnia 15.06.2011r. w sprawie II AKz w 540/11). Popelniając liczne przestępstwa skazany musiał się liczyć z tym, że zostanie osadzony w zakładzie karnym celem odbycia orzeczonej kary, a to może negatywnie wpłynąć na sytuację jego bliskich. Musiał mieć świadomość konsekwencji swojego postępowania.

Jednocześnie, należy zważyć, iż przerwa w odbywaniu kary pozbawienia wolności ma charakter celowy, a rozważając zasadność jej udzielenia Sąd powinien mieć na uwadze fakt, czy skazany wykorzysta przerwę zgodnie z jej przeznaczeniem (vide: post. SA w L. z dnia 27.05.2009r. w sprawie II AKz w 446/09).

Jak wynika z opinii Dyrektora AŚ S. z dnia 6.06.2017r. skazany od 6.04.2016r. odbywa karę 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie sygn. akt II K 255/14 Sądu Rejonowego w S., za czyn z art.159kk, do którego w kwalifikacji prawnej zastosowano art.64§1kk. To świadczy o tym, że skazany nie jest sprawcą przypadkowym, a osobą powracającą do przestępstwa. W następnej kolejności ma do odbycia karę 4 miesięcy pozbawienia wolności za dopuszczenie się czynów z art.288§1kk, art.190§1kk, art.64§1kk. Dodać trzeba, że skazany jest recydywistą penitencjarnym, gdyż w dniu 4.01.2012r. opuścił Zakład Karny w W. po zakończeniu odbywania w całości kary 5 lat pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie sygn. akt II K 23/07 Sądu Okręgowego w S. za czyn z art.280§2kk, art.282kk i art.197§3 pkt 1 kk. Jednak, uprzedni pobyt w izolacji więziennej nie skłonił skazanego do zmiany nagannej postawy i został on po raz kolejny osadzony w zakładzie karnym, celem odbywania kary pozbawienia wolności.

Z opinii sądowno-psychiatrycznej z dnia 5.03.2014r. wynika, że u skazanego zdiagnozowano uzależnienie od alkoholu i zaburzenia osobowości. Nadto, ustalono że skazany w przeszłości dokonał kilku prób samobójczych poprzez powieszenie, a także miał problem z zażywaniem środków odurzających (dopalaczy), od których był uzależniony, co potwierdza wywiad środowiskowy z dnia 22.04.2016r.

W tych okolicznościach brak jest zatem podstaw do przyjęcia, że skazany podczas pobytu na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie dopuści się kolejnego przestępstwa, a udzieloną mu przerwę w odbywaniu kary wykorzysta zgodnie z przeznaczeniem zwłaszcza, że jak wynika ze stanowiska psychologa więziennego, skazany nie daje gwarancji prawidłowo funkcjonowania na wolności.

Biorąc więc powyższe pod uwagę stwierdzić należy, że nie zostały spełnione przesłanki określone w art. 153§2kkw, które uzasadniałyby udzielenie skazanemu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności. Dlatego też, należało postanowić jak wyżej.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono zgodnie z przepisem art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015r. poz. 615, 1064, 1224, 1255 i 1311 oraz z 2016r. poz. 1579) oraz § 2 pkt 1; § 3 i § 19 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016r. poz.1714).

Na podstawie art. 626§1kpk w zw. z art. 624§1kpk w zw. z art. 1§2kkw z uwagi na trudną sytuację materialną i brak dochodów skazanego zwolniono od zapłaty kosztów sądowych, którymi obciążono Skarb Państwa.